

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД міста КИЄВА

01030, м.Київ, вул.Б.Хмельницького,44-Б тел. 284-18-98

РІШЕННЯ ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

30.08.13

Справа № 910/13117/13

За позовом Компанії Командор С.А.

До Приватного підприємства «Командор»

Про припинення порушення прав інтелектуальної власності авторських прав, про захист ділової репутації

Суддя Прокопенко Л.В.

Представники:

Від позивача Опанасенко М.В. – представник (дов. б/н від 03.01.2013)

Від відповідача не з'явився

Суть спору:

Компанією Командор С.А. заявлений позов до Приватного підприємства «Командор» про припинення порушення прав інтелектуальної власності авторських прав, про захист ділової репутації.

Ухвалою суду від 12.07.2013 за зазначеною вище позовною заявою порушено провадження у справі № 910/13117/13 та призначено розгляд справи на 02.08.2013.

В судове засідання 02.08.2013 представник позивача з'явився, підтримав позовні вимоги в повному обсязі.

В судове засідання 02.08.2013 представник відповідача не з'явився, про причини неявки суд не повідомив.

Ухвалою суду від 02.08.2013 розгляд справи відкладено на 30.08.2013.

В судове засідання 30.08.2013 представник позивача з'явився підтримав позовні вимоги в повному обсязі.

В судове засідання 30.08.2013 представник відповідача не з'явився, причини неявки суду не повідомив, вмотивованих заяв та клопотань до суду не направив.

Враховуючи те, що нез'явлення відповідача не перешкоджає розгляду справи по суті, а матеріали справи є достатніми для вирішення спору в даному судовому засіданні, суд вважає за можливе розглянути позов у відсутності представника відповідача, за наявними у справі матеріалами згідно з вимогами ст. 75 Господарського процесуального кодексу України.

В судовому засіданні 30.08.2013 року оголошено вступну та резолютивну частини рішення.

Заслухавши пояснення представника позивача, дослідивши наявні в матеріалах справи докази, всебічно і повно з'ясувавши всі фактичні дані, на яких ґрунтується позов, об'єктивно оцінивши докази, які мають значення для розгляду справи і вирішення спору по суті, суд, -

ВСТАНОВИВ:

Позивач здійснює свою діяльність з проектування та виробництва систем розсувних дверей та систем для забудови ніш та шаф-купе.

Якість продукції яка виготовляється позивачем підтверджується сертифікатом якості ISO за номером 40440-2008-AQ-POL-FINAS, який міститься в матеріалах справи.

На території України позивачу належить знак для товарів та послуг КОМАНДОР, який зареєстрований 15.03.2001 року (дата публікації відомостей про видачу Свідоцтва - "15" червня 2001 року, Бюл. N 2; Заявка N97062001 подана "27" червня 1997 року). Копія Свідоцтва міститься в матеріалах справи.

18.07.2007 строк дії свідоцтва було продовжено 27.06.2017 (бюл. № 12 від 10.08.2007), що підтверджується випискою з державного реєстру свідоцтв України на знаки для товарів і послуг від 10.08.2007, копія наявна в матеріалах справи.

В позовній заяві позивач зазначає, що в кінці 2012 року йому стало відомо про незаконне використання Приватним підприємством "Командор" на території України знаку для товарів і послуг, право власності на який належить Позивачу на підставі Свідоцтва. Незаконне використання Відповідачем знаку для товарів і послуг, право власності на який належить Позивачу, відповідно до позовної заяви полягає в тому, що Відповідач розмістив на сторінках власного сайту <http://www.komandor.com.ua> інформацію про компанію Позивача, різноманітні посилання на її діяльність, інформацію про програмне забезпечення, знак для товарів

*1*5190272*1*

та послуг, який є схожим настільки, що його можна сплутати зі знаком для товарів і послуг за Свідоцтвом України № 18937, який належить Позивачу.

Позивач стверджує, що шляхом ідентичного оформлення та змісту сайту, використання на сторінках свого сайту знаку для товарів та послуг KOMANDOR Відповідач вводить в оману споживачів і видає сумнівну продукцію за продукцію компанії Позивача.

Відповідно до п. 4 ст.16 Закону України "Про охорону прав на знаки для товарів і послуг" Використанням знака визнається: нанесення його на будь-який товар, для якого знак зареєстровано, упаковку, в якій міститься такий товар, вивіску, пов'язану з ним, етикетку, нашивку, бирку чи інший прикріплений до товару предмет, зберігання такого товару із зазначеним нанесенням знака з метою пропонування для продажу, пропонування його для продажу, продаж, імпорт (ввезення) та експорт (вивезення); застосування його під час пропонування та надання будь-якої послуги, для якої знак зареєстровано; застосування його в діловій документації чи в рекламі та в мережі Інтернет. Знак визнається використаним, якщо його застосовано у формі зареєстрованого знака, а також у формі, що відрізняється від зареєстрованого знака лише окремими елементами, якщо це не змінює в цілому відмінності знака.

Свідоцтво надає його власнику виключне право забороняти іншим особам використовувати без його згоди, якщо інше не передбачено цим Законом: зареєстрований знак стосовно наведених у свідоцтві товарів і послуг; зареєстрований знак стосовно товарів і послуг, споріднених з наведеними у свідоцтві, якщо внаслідок такого використання можна ввести в оману щодо особи, яка виробляє товари чи надає послуги; позначення, схоже із зареєстрованим знаком, стосовно наведених у свідоцтві товарів і послуг, якщо внаслідок такого використання ці позначення і знак можна сплутати; позначення, схоже із зареєстрованим знаком, стосовно товарів і послуг, споріднених з наведеними у свідоцтві, якщо внаслідок такого використання можна ввести в оману щодо особи, яка виробляє товари чи надає послуги, або ці позначення і знак можна сплутати (п.5 ст. 16 Закону України "Про охорону прав на знаки для товарів і послуг")

Згідно ч. 1. ст. 4 Закону України «Про захист від недобросовісної конкуренції», використання без дозволу уповноваженої на те особи чужого імені, фірмового найменування, знаків для товарів і послуг, інших позначень, а також рекламних матеріалів, упаковки товарів, назв літературних, художніх творів, періодичних видань, зазначень походження товарів, що може призвести до змішування з діяльністю іншого господарюючого суб'єкта (підприємця), який має пріоритет на їх використання є неправомірним.

Статтею 33 Господарського кодексу України (далі – ГК України) передбачено, що використання без дозволу чужої торгівельної марки та інших позначень є неправомірним використанням ділової репутації суб'єкта господарювання

Відповідачем не надано суду правостановлюючих документів на знак для товарів і послуг KOMANDOR, який він використовує у своїй діяльності чи доказів надання Позивачем дозволу на використання знаку для товарів і послуг, який належить останньому на підставі Свідоцтва України № 18937.

За наведених обставин суд приходиться до висновку, що Відповідач використовує у своїй діяльності знак для товарів і послуг KOMANDOR без належних для цього правових підстав.

Також, позивач зазначає, що Відповідач на сторінках свого сайту без дозволу Позивача розмістив фотографії з сайту <http://komandor.com/>, котрі належить Позивачеві, і на які Позивач має виключні авторські права, на підставі розділу 7 Агентської угоди від 20.10.2005, укладеної між Позивачем та Новим Великопольське рекламне агентство, копія якої міститься в матеріалах справи.

Відповідно до ст. 1 Закону України «Про авторське право та суміжні права» під розповсюдженням об'єктів авторського права і (або) суміжних прав розуміється будь-яка дія, за допомогою якої об'єкти авторського права і (або) суміжних прав безпосередньо чи опосередковано пропонуються публіці, в тому числі доведення цих об'єктів до відома публіки таким чином, що її представники можуть здійснити доступ до цих об'єктів з будь-якого місця і в будь-який час за власним вибором.

Відповідно до ст. 32 Закону України «Про авторське право та суміжні права» автору та іншій особі, яка має авторське право, належить виключне право надавати іншим особам дозвіл на використання твору будь-яким одним або всіма відомими способами на підставі авторського договору. Використання твору будь-якою особою допускається виключно на основі авторського договору, за винятком випадків, передбачених ст. ст. 21-25 цього Закону України «Про авторське право та суміжні права». Використання творів без письмового дозволу (укладення ліцензійного договору) та без сплати авторської винагороди є порушенням авторського права, що є підставою для звернення до суду за захистом порушених прав, що передбачено ст. 50 Закону України «Про авторське право та суміжні права». Розміщення творів у мережі Інтернет у вигляді, доступному для публічного використання, є їх відтворенням у розумінні статті 1 Закону України «Про авторське право і суміжні права», і тому на таке розміщення творів поширюється дія ст. 15 цього Закону. Якщо у зв'язку з таким розміщенням порушуються майнові права суб'єкта авторського права, визначені статтею 15 названого Закону, то це дає підстави для судового захисту авторського права (пункт «а» статті 50 Закону України «Про авторське право і суміжні права»).

Підпунктом 1 ст. 50 Закону України «Про авторське право і суміжні права» передбачено, що порушенням авторського права і (або) суміжних прав, що дає підстави для судового захисту, є вчинення будь-якою особою дій, які порушують особисті немайнові права суб'єктів авторського права і (або) суміжних прав, визначені статтями 14 і 38 згаданого Закону, та їх майнові права, визначені ст. ст. 15, 39, 40 і 41, з урахуванням передбачених ст. ст. 21 - 25, 42 і 43 обмежень майнових прав.

При порушеннях будь-якою особою авторського права і (або) суміжних прав, передбачених ст. 50

Закону України «Про авторське право та суміжні права», недотриманні передбачених договором умов використання творів і (або) об'єктів суміжних прав, використанні творів і об'єктів суміжних прав з обходом технічних засобів захисту чи з підробленням інформації і (або) документів про управління правами чи створенні загрози неправомірного використання об'єктів авторського права і (або) суміжних прав та інших порушеннях особистих немайнових прав і майнових прав суб'єктів авторського права і (або) суміжних прав порушення авторського права і (або) суміжних прав мають право: а) вимагати визнання та поновлення своїх прав, у тому числі забороняти дії, що порушують авторське право і (або) суміжні права чи створюють загрозу їх порушення; б) звертатися до суду з позовом про поновлення порушених прав та (або) припинення дій, що порушують авторське право та (або) суміжні права чи створюють загрозу їх порушення; в) подавати позови про відшкодування моральної (немайнової) шкоди; г) подавати позови про відшкодування збитків (матеріальної шкоди), включаючи упущену вигоду, або стягнення доходу, отриманого порушником внаслідок порушення ним авторського права і (або) суміжних прав, або виплату компенсацій. Відповідно до ч. 2 ст. 52 Закону України «Про авторське право і суміжні права» суд має право постановити рішення чи ухвалу про: відшкодування моральної (немайнової) шкоди, завданої порушенням авторського права і (або) суміжних прав, з визначенням розміру відшкодування.

Відповідачем не надано суду правостановлюючих документів на фотографії, які він розмістив на власному сайті та які використовує у своїй діяльності чи доказів надання Позивачем дозволу на використання авторських прав на фотографії, який належить останньому на підставі Агентської угоди від 20.10.2005.

За наведених обставин суд приходиться до висновку, що Відповідач використовує фотографії, розміщені на його сайті, без належних для цього правових підстав.

Відносно вимог позивача про відшкодування відповідачем вартості юридичних послуг потрібно зазначити наступне.

Відповідно до ст. 44 Господарського процесуального кодексу України судові витрати складаються з судового збору, сум, що підлягають сплаті за проведення судової експертизи, призначеної господарським судом, витрат, пов'язаних з оглядом та дослідженням речових доказів у місці їх знаходження, оплата послуг перекладача, адвоката та інших витрат пов'язаних з розглядом справи.

Позивач просить суд покласти на відповідача витрати за послуги надані адвокатом.

Позивачем надано належним чином засвідчені копії Договору про надання послуг з правового консультування № КОМ/29-09-11/GPAS, укладений 29.09.2011 між Компанією Командор С.А. та Товариством з обмеженою відповідальністю «Джі Пі Едвайзорз Сервісес» в особі адвоката Гасюка А.В., Свідоцтво про право на заняття адвокатською діяльністю № 2337/10 від 25.09.2003 представника Позивача, Акт надання послуг №GPS00000011 від 31 січня 2012 року на суму 2240,00 гривень, виписка з банку про зарахування коштів на рахунок представника Позивача від 23.01.2013, копії яких містяться в матеріалах справи.

У п. 10 Роз'яснення Вищого арбітражного суду України від 04.03.1998 № 02-5/78 «Про деякі питання практики застосування розділу VI Господарського процесуального кодексу України» (в редакції Роз'яснення Президії Вищого господарського суду України від 31.05.2002 № 04-5/609 «Про внесення змін і доповнень і про визнання такими, що втратили чинність, деяких роз'яснень президії Вищого арбітражного суду України») зазначається, що витрати позивачів та відповідачів, пов'язані з оплатою ними послуг адвокатів, адвокатських бюро, колегій, фірм, контор та інших адвокатських об'єднань з надання правової допомоги щодо ведення справи в господарському суді, розподіляються між сторонами на загальних підставах. Відшкодування цих витрат здійснюється господарським судом шляхом зазначення про це у рішенні, ухвалі, постанові за наявності документального підтвердження витрат, як-от: угоди про надання послуг щодо ведення справи у суді та/або належно оформленої довіреності, виданої стороною представникові її інтересів у суді, і платіжного доручення або іншого документа, який підтверджує сплату відповідних послуг.

В пункті 12 Роз'яснення Президії Вищого арбітражного суду України від 04.03.98 N 02-5/78 "Про деякі питання практики застосування розділу VI Господарського процесуального кодексу України", зазначено: "Вирішуючи питання про розподіл судових витрат, господарський суд має враховувати, що розмір відшкодування названих витрат, крім державного мита, не повинен бути неспіврозмірним, тобто явно завищеним. За таких обставин суд з урахуванням обставин конкретної справи, зокрема, ціни позову, може обмежити цей розмір з огляду на розумну необхідність судових витрат для даної справи".

З урахуванням вищенаведеного суд вважає вимоги позивача про витрати на юридичні послуги такими, що підлягають задоволенню в сумі 23581,60 грн.

Керуючись ст. ст. 33, 43, 44, 49, 75, 82-85 ГПК України, суд, -

ВИРІШИВ

1. Позовні вимоги задовольнити повністю.
2. Заборонити Приватному підприємству "КОМАНДОР" (03115, м. Київ, вул. Генерала Вітрука 13/2, код ЄДРПОУ 32312871) використовувати у своїй діяльності позначення КОМАНДОР та використовувати доменне ім'я komandor з усіма розширеннями, у зв'язку із чим усунути з сайту <http://www.komandor.com.ua> позначення КОМАНДОР, яке є схожим настільки, що його можна сплутати із знаками для товарів і послуг за Свідоцтвом України № 18937 та незаконно використані об'єкти авторського права.
3. Стягнути з Приватного підприємства "КОМАНДОР" (03115, м. Київ, вул. Генерала Вітрука 13/2, код ЄДРПОУ 32312871) на користь компанії Командор С.А. (вул. Поткановська, 50, 26-600 Радом, Польща, реєстраційний номер KRS 0000085569) 23 581 (двадцять три тисячі п'ятсот вісімдесят одну) грн. 60 коп. за

витрати пов'язані з оплатою послуг адвоката.

4. Стягнути з Приватного підприємства "КОМАНДОР" (03115, м. Київ, вул. Генерала Вітрука 13/2, код ЄДРПОУ 32312871) на користь компанії Командор С.А. (вул. Поткановська, 50, 26-600 Радом, Польща, реєстраційний номер KRS 0000085569) 1147 (одну тисячу сто сорок сім) грн. судового збору.

5. Після набрання рішенням законної сили видати наказ;

Рішення господарського суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо апеляційну скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після розгляду справи апеляційним господарським судом.

Повне рішення складено 09.09.2013

Суддя

Генерал *суддя*

ЗГІДНО З
ОРИГІНАЛОМ

Д.В. Прокопенко

